

במדינה

(המשך מעמוד 38)

חושבי השכונה הם באים מצפון העיר. ופולשים לתוך שטחים שכבר פוגו. בכך הם רוצים לקבוע עובדות בשטח, שיחייבו את העירייה, בבוא העת, לשלם להם פיצויים.

ראש-העירייה, שלמה להט, הודיע לתושבים, באסיפה שהתקיימה ערב הבחירות האחרונות לרשויות, כי הוא מודע לבעייתם. תם, הוא אמר: "אין לי כוונות לבצע את צויה-הריסה, לא היו לי, וגם לא יהיו". נגד מישפחה מדמון קיים צו-הריסה מוקפא עוד מ-1970. לגבי מיבנה שהורסו לפני כמה שבועות החליטו סעדיה לבנות מיבנה נוסף עבור בנו הרשמי. אך לבן, שאשתו בהריון. למחרת היום שבו התחיל לבנות, כבר היו במקום סקלים, שצילמו את המיבנה המוקם. יורמים אחרייכן הופיע במקום קצין-מישפחה בלוויית כעשרה שוטרים. הם הורסו למישפחה כי המיבנה אינו חוקי, אך נמנעו בשלב זה מלהרוס.

בנייה-מישפחה פנו לוועד הכפר, וחברת חלמיש התחייבה לתת להם אורכה של חרדש וחצי, כדי להגיע עימם להסכם. לא עבר שבוע, ובבוקר היום החמישי הופיעה המישפחה עם טרקטור של חברת חלמיש, שהרס את המיבנה על אם המישפחה.

סעדיה, המתפרנס ממיסעדה שבבעלותו בכפר-שלם, איבד את אמנתו במדינה שאכן תעזור לו. "אני שירתי בצבא, וכל הבנים והבנות שלי שירתו בצבא", סיפר, "אחרי שנים שאני רץ אחרי חברת חלמיש ומסביר להם את הבעייה שלי, הם באים והורסים את הבית על הראש של אשתי. מה נשאר לי לעשות?"

הכנרת הראשונה. המיקרה עורר תסיסה וועם בקרב תושבי השכונה. רבים הודיעו, מדי אחרי האסון, כי לא יעברו עלייך בשתיקה וכי עוד, "ישמעו מהם". בכפר גם נודע כי מתגבשת תוכנית חדשה לביצוע צויה-הריסה. עד עתה נמנעה המישפחה מלתת גיבוי מלא לביצוע הצווים. ראש-העיר הביע פעמים אחדות תרעומת על אוזלת-ידיה של המישפחה בנושא זה. לפני שבועיים הועברה לתל-אביב יחידה של מישפחה-גבול. נראה כי תגבורת זו היא שהכניסה רוח חדשה במיפריה של המישפחה.

במשך כל סוף-השבוע שעבר התגודדו צעירים בשכונה וטיכסו עצה על התגובה ועיתוייה. כאשר נודע ביום הראשון כי ישנה כוונה להרוס בית נוסף — מיבנה שהקימה מישפחה עובדיה בחצר ביתה — ניתן האות לפעולה. צעירים מבני-השכונה נה יצאו בשעות הערב אל דר-הלוח הסמוך. כה בעזרת צמיגים בוערים חסמו את הכביש ומנעו את מעבר המכוניות. רק אחרי שכות מישפחה מתגבר הגיע למי-קום, חודשה התנועה.

כאילו כדי להגדיש את הסיאה, הגיע לשכונה טרקטור של חברת חלמיש, בליווי כוח משרה גדול ויחידת מישפחה-גבול, כדי להרוס את המיבנה של מישפחה עובדיה. הצעירים הקימו חומת-אש, ש-מנעה מן הטרקטור את הגישה למיבנה, והמטירו בקבוקי-מולוטוב מתוצרת-בית לעבר כוח המישפחה ומישפחה-גבול. מכור נית כיבוי שהגיעה למקום, החלה עולה באש, כתוצאה מבקבוקי-בערה שהושלך לעברה. אחרי שמישפחה הוכשלה, הסי-תלקו כוחות-הביטחון מהמקום.

האווירה שקטה לומר-מה, או החליטו הצעירים לצאת לפעולת תגמול נוספת. הצמיגים והגריקנים המלאים בגשם הוצאו מהסליק, וכחרף עין כוסה הכביש בחומת אש חדשה. כדי שלא להתסיס את הרוחות, שלחה המישפחה הפעם, כוח מצומצם, שהסתפק במתן חיפוי למכבייה-אש. בשעה שעסקו בכיבוי הדליקה ובפינוי הצמיגים, זמן קצר אחרי חידוש התנועה בכביש הסתלקה המישפחה מהמקום.

הצעירים הודיעו כי הפעולה ביום הראי-שון היתה רק המנה הראשונה. שאר המי-נות, כדברים, יבואו בהמשך. "אם הם חושבים לבוא לשכונה ולהרוס מה שהם רוצים, אנחנו נוכיח להם שגם אנחנו יודעים להרוס", אמר דובר. "כולנו שירתנו בצבא, ואנחנו יודעים להשתמש בנשק. אם יהיה צורך, נילחם במישפחה גם בנשק חם. אלה הם הבתים שלנו, ומי שמתכוון להרוס אותם, צריך לקחת בחשבון שלא נעמוד מהצד. מה שקרה היום היה רק ההתחלה. אנחנו עוד נפתיע".

שנית מצדה לא חיפול - היא עולה יותר מדי ביוקר

רננה

לפני מצדה

היא היתה צפויה, וכי איזהו הזמן המתאים אים יותר להנציח על הצלולואיד את ניצחון רוח עם ישראל על צבאה המפואר של רומי, אם לא בימיו של מנהיג עם ישראל מנחם בגין?

ואמנם, זה הולך לקרות. מאז כתב ארנסט גאן את רב המכר שלו האנטגו-ניסטים ב-1970, וזכה מפי אירווינג סטון להמלצה: "אחד מסיפורי הגבורה הגדולים של כל הזמנים", בישלו בהוליווד מירשמים להכנת מצדה קולנועית. מועד מדים לבימיו כבר החלו לטפס כשביל הנחש כשבניהם גם סידני פולאק, שכמעט התי-חיל לעבוד. אבל ההיסטוריה התערבה: פרצה מלחמת-ימים-הכיפורים.

חברת יוניברסל האמריקאית, התאימה עצמה לרוח התקופה ולמדה מהצלחת שואה: היא החליטה לעשות את מצדה לפי המיר-שם המירקעי מיני-סיריאל (סידרת מיני), המרתק את הקהל בהמשכים של ארבעה חלקים באורך כולל של 8 שעות, ומתי-כוונת גם לערוך ממנו סרט בן שעתיים להקרנה באולמות הקולנוע.

וכן, לפני שנה, עלו לירושלים המפיק-האחראי דיק (ריצ'רד) אירווינג, יחד עם מפיק-בפועל, ג'ורג' אקשטיין, והבמאי, בוריס סאגאל, כשבדיהם תסריט של ג'ו אוליאנסקי ובפיהם בשורה משמחת לתע-שייה הישראלית כולה: יוניברסל החלי-טה לשים את יוקרתה, בסך של 9-10 מיליון דולר, לרגלי המצדה.

מרכז הסרט הישראלי ראה כיצד זיי-קוקין של אור נדלקים על המצדה וכיצד דולקים האורות בתעשייה ובהסברה, נצי-גי צה"ל השתלבו ובגין הבטיח לאיר-ווינג אישית את כל התמיכה הממשלתית האפשרית. מצדה שווה הכל.

חלף אביב קצר, החום עלה ועימו גם המדד. אנשי יוניברסל תיגברו את עמ-דוניהם בישראל וגילו גם בעיות שונות הקשורות באופייה המיוחד של ישראל, באופיו של המידבר ובאופייה של האיני-פלציה, באופיו של המיסוי ובאופיו של הכיסוי והחליטו להגביר את הביטחון הכספי בתנונה שהחמיאה מאד לתעשייה הישראלית: שותפות עם ארנון מילצ'ץ והגי-דלת התקציב לכמעט כפליים.

וכמו בכל חתונה, מנסים להכיר את הורי הכלה ואת הורי החתן. יוניברסל הביאה לישראל, בנוסף למפיק בוב סטון, המומחה בנושא של תפאורות, תלבושות ואביזרים, עוד כמה מתותחי ההפקה שלה, ואילו מילצ'ץ הביא את שותפו החדש בהפקות קולנועיות, הבמאי סידני פו-לאק, כיועץ מיקצועי אישי יחד עם שורה של יועצים פיננסיים ועוד שורה של יו-עצים מיבצעיים. הוא מינה מפיך מטעמו את ישראל רינגל, אחרי שרוני

התמנה כבר כמנהל שירותי-ההפקה. קולנועי של ממש נוספה העובדה, יוניברסל ייצג, בחתימת החוזה, עורר-דינה של בריגיט מילצ'ץ כש-רושי הווג, שעה שאת ארנון י-הפעם, כמו בגירושין, אמנון עצ-מאשר נחתם החוזה, הודיעה מ-מלון פורום-פאלאס להפקה המפוארת,

נשר הלגיון סמל הלגיון הרומאי שבפיקודו של פלאוויוס טילוה מתנוסס בשער מיפקדת-המחנה. כמוהו גם אבירים אחרים, תלבושות וכלי נשק אופייניים לתקופה ולסגנונה הובאו עליידי ההפקה במיוחד מרומא.

המחנה הרומאי כך נראה המחנה הרומאי שניבנה בבוסרוס (ליד בית-נבאלה), לפי תכנונם של ז'ורז' ונה וקולי סנדר, המנהלים האמנותיים של הפקת מצדה. האבן הקשוחה מתגלה במציאות כחומר רך.